

VRIJWILLIGERS

VETCOOL!

HET IS PUBERTEIT!

MAATSCHAPPELIJKE STAGE

*Samen
leven kun
je leren*

PUBERS

Jongeren die op het voortgezet onderwijs zitten, ofwel pubers, kunnen meedoen aan

een maatschappelijke stage. Nogal wat mensen typeren pubers als een probleemgroep. Is dat wel terecht? Wat is een puber eigenlijk? Volgens het woordenboek is het iemand die de leeftijd heeft om geslachtsrijp te worden, iemand die geen kind meer is, maar ook nog geen adolescent. De puberteit gaat gepaard met veel veranderingen. Veel pubers worden daar (erg) onzeker van. In de puberteit gaan jongeren hun eigen identiteit bepalen. Dat is heel belangrijk voor hen. Pubers zijn vaak erg beïnvloedbaar door hun directe omgeving. Ook staan ze open voor allerlei nieuwe dingen, experimenteren volop, willen aan de ene kant bij de groep horen maar aan de andere kant ook hun eigen plan trekken. Ze hebben hun eigen mode, muziek, cultuur en communicatie. Ze kunnen niet meer zonder mobieltje, computer en games. Ze zijn de generatie van knippen en plakken. Pubers willen vooral geen bemoeienis van ouderen, maar vragen tegelijkertijd ook om duidelijkheid en structuur (om zich daar vervolgens weer tegen af te zetten).

Een aantal leerlingen dat in de puberteit zit, komt bij u voor een maatschappelijke stage. Zijn zij eigenlijk wel zo anders dan de pubers van vroeger? Wel als het gaat om snelheid in communicatie, met bijvoorbeeld sms en msn, maar niet als het gaat om de behoefte aan belangstelling voor hun persoontje. De pubers van vandaag willen – net als de pubers van vroeger – graag belangrijk zijn. Ze bloeien op bij complimentjes, ze willen waardevol zijn en ze steken met plezier hun handen uit de mouwen. Pubers prikken over het algemeen snel door onoprechtheid heen. Zij hechten aan oprechte belangstelling. Zorg dat u gewoon uw eigen taal spreekt en vanuit uw eigen belevingswereld met hen omgaat. Praat geen pubertaal, probeer niet ontzettend hip te zijn en speel geen toneel. Als dat lukt, kunt u samen met de jongere een prachtige stagetijd hebben.

WAT ZEGGEN DE PUBERS ER ZELF VAN?

In een gesprek met Roy, Bram, Priscilla, Sven en Janna over puberzaken geven zij aan dat ze zichzelf meestal geen pubers noemen, maar tieners. "Als je op school lastig bent of volwassenen vinden jouw gedrag irritant, dan noemen ze je een puber. Alsof we een probleemgroep zijn. Dat vinden wij zelf nogal meevallen. Oké, we zijn thuis wel eens irritant en ik ga met mijn ouders anders om dan met mijn vrienden. Ik probeer natuurlijk mijn grenzen ook wel te verleggen, een grote mond hoort daar ook bij."

Deze leerlingen van de Leon van Gelderschool in Groningen doen ook mee aan de maatschappelijke stage. Zij verwachten van de begeleiders dat ze zin hebben in het werken met jongeren. Ze willen normaal behandeld worden. "Voor ons is belangstelling heel belangrijk. Wij willen graag wat leren. We hopen dat de begeleiders ervoor zorgen dat het gezellig en leuk voor ons is. Wij moeten natuurlijk wel beleefd zijn, en dat zijn we ook. Je gaat niet 'uitproberen' - dat doe je thuis. Wij vinden de maatschappelijke stage leuk en onze begeleiders ook."

Ik vind dat stagebegeleiders open moeten zijn voor mensen die stage willen lopen. Daar helpen ze ons alleen maar mee. (Bram, 15 jaar)

Als ik de vrijwilliger gerust zou moeten stellen, zou ik zeggen dat het heel leuk wordt. Ze hoeven zich geen zorgen te maken. (Priscilla, 15 jaar)

Je moet niet vet gaan zeuren, want daar kan ik niet tegen. (Sven, 15 jaar)

Ze moeten wel eerlijk zijn en niet te moeilijk gaan doen. Ik kan soms wel boos worden als iemand de hele tijd aan m'n hoofd zeurt. (Janna, 14 jaar)

Ik vind dat stagebegeleiders goed met kinderen moeten kunnen omgaan. Ze moeten iedereen een kans geven. Zelf moet je ze natuurlijk wel vertellen wat je leuk vindt en welke richting je op wilt. (Roy, 15 jaar)

DE PUBERPUZZEL

Jongeren in de puberteit hebben heel wat puzzels op te lossen:

- Wie ben ik?
 - Wat gebeurt er met mijn lichaam?
 - Hoe ziet mijn toekomst eruit?
 - Wat is mijn eigen mening?
 - Wat zijn normen en waarden?
 - Heb ik normen en waarden?
 - Waar hoor ik bij?
 - Vinden anderen mij tof?
 - Wat vind ik van mijn ouders?
- Waardeloos, ouderwets of wel oké?

Logisch dat ze soms wat extra aandacht vragen... toch?